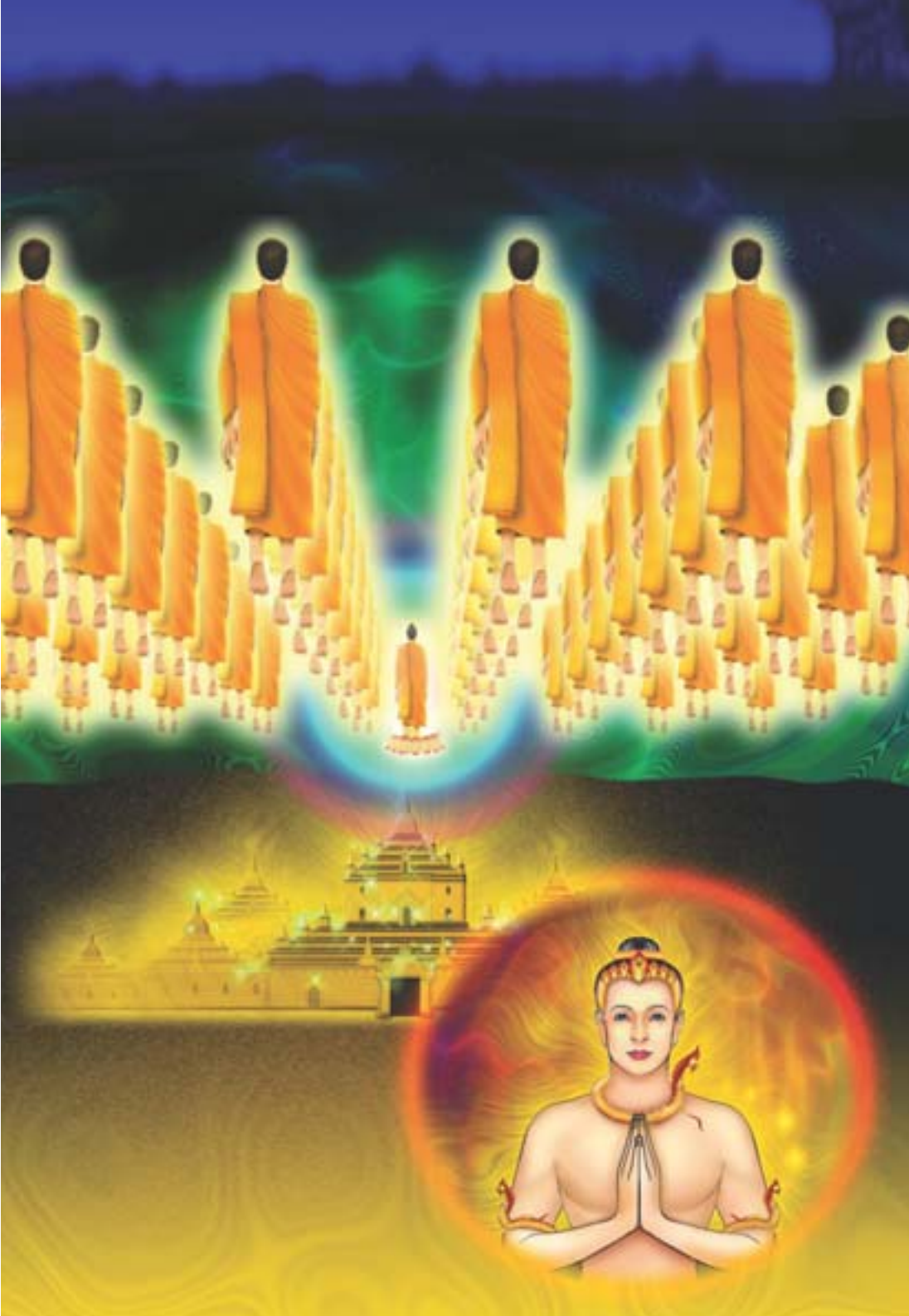

เปลี่ยนวิถีชีวิต ด้วยบุญบารมี

นรชนผู้ไม่ตระหนี่ให้ทาน ย่อมเป็นที่รักของคนเป็นอัน
มาก คนเป็นอันมากย่อมคบหานรชนนั้น นรชนนั้นย่อมได้เกียรติ
มียศอันเจริญ เป็นผู้ไม่เก้อเขิน แก้วกล้าเข้าสู่ที่ประชุมชน
เพราะเหตุนี้ บัณฑิตผู้หวังสุข จงขจัดมลทิน คือ ความ
ตระหนี่แล้วให้ทาน

เปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยบุญบารมี

๑๕๑

คนบางคนอาจมีความสุขและความพึงพอใจในวิถีชีวิตของตน ขณะที่หลายคนอาจลืมนกับชีวิตที่ไม่ค่อยลงตัวเท่าไรนัก บางคนอยากเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ อยากเป็นคนใหม่ที่สมบูรณ์พร้อมในทุกสิ่ง เราทุกคนกำลังเป็นผู้ออกแบบชีวิตของตนเอง หลายคนเข้าใจว่า อาศัยเพียงความฉลาดทางปัญญาแล้วทุกอย่างจะสำเร็จได้ แต่ผู้รู้มองลึกไปกว่านั้นว่า ต้องอาศัยกำลังบุญบารมี เพราะกำลังบุญจะดึงดูดทั้งคนฉลาดและคนดี รวมทั้งทรัพย์และเครื่องสนับสนุนทุกอย่าง กระทั่งความสำเร็จที่เราปรารถนา ให้สมหวังดังใจได้ เพราะฉะนั้นบัณฑิตนักปราชญ์ในทุกยุคทุกสมัย จึงไม่ละเลยในการสั่งสมบุญ บุญจะเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิต เราทุกคนจึงต้องสร้างบุญให้เต็มทีเต็มกำลัง

มีวาระแห่งพระพุทธภาสิตใน สัทสสูตร ว่า

“นรชนผู้ไม่ตระหนี่ให้ทาน ย่อมเป็นที่รักของคนเป็นอันมาก คนเป็นอันมากย่อมคบหานรชนนั้น นรชนนั้นย่อมได้เกียรติ มียศอันเจริญ เป็นผู้ไม่เก้อเขิน แกล้วกล้าเข้าสู่ที่ประชุมชน เพราะเหตุนั้น บัณฑิตผู้หวังสุข จงขจัดมลทิน คือความตระหนี่แล้วให้ทาน บัณฑิตเหล่านั้นย่อมประดิษฐานในไตรทิพย์ ถึงความเป็นสหายของเทวดา ร่ำเรียงอยู่ตลอด

เปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยบุญบารมี

๑๕๒

กาลนาน บัณฑิตเหล่านั้น ได้ทำสิ่งที่มุ่งหวัง ได้ทำกุศลและ
จตุจากโลกนี้แล้ว ย่อมมีรัศมีเปล่งปลั่ง เทียวชมไปใน
อุทยานชื่อนันทวัน ย่อมเพียบพร้อมด้วยกามคุณ ๕
เพลิดเพลिनรีนเริงบันเทิงใจอยู่ในนันทวัน สาวกทั้งปวงของ
พระสุคตผู้ไม่มีกิเลส ผู้คงที่ ทำตามพระดำรัสของพระองค์แล้ว
ย่อมรำเริงทุกเมื่อ”

การให้ทานเป็นหนึ่งในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ประการ การ
ให้ทานมีอานุภาพที่ยิ่งใหญ่ ยังประโยชน์ให้สิ่งที่ตั้งใจไว้สำเร็จ
สมปรารถนา ผู้ให้ทานย่อมแก้แค้นล้างอาชญาในมหาสมุท
เป็นที่รักของมนุษย์และเทวาทั้งหลาย การให้นี้เป็นพื้นฐานที่
สำคัญ สามารถอำนวยความสะดวกให้สำเร็จประโยชน์ได้ สามารถเปลี่ยน
แปลงชีวิตอันแสนอัปมงคลในอัตภาพที่ต้องเลื่อยคลาน ไปสู่ชีวิต
ใหม่ในสุคติโลกสวรรค์ ดังเรื่องของพญาปลวญทรนาคาธิบดี

*เรื่องมีอยู่ว่า พญาปลวญทรนาคราช ผู้ได้เสวยสุข
อยู่ในนาคพิภพ สมบูรณ์ด้วยสมบัติอันโอฬารล้วนด้วยรัตนชาติ
พร่างพร้อมด้วยเบญจกามคุณทั้งห้า ครั้นได้เสวยสุขสมบัติอัน
ข้าซากจำเจอย่างนั้นนานวันเข้า เกิดความเบื่อหน่ายในนาคพิภพ

เปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยบุญบารมี

๑๕๓

อันเป็นปกติของหมู่สัตว์ที่ต้องเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ จึงดำรงอยู่ในใจว่า

“แม้เราจะสมบูรณ์พร้อมด้วยรัตนสมบัติมากมาย แต่ก็ไม่ได้ประเสริฐเท่าใด เพราะยังไม่พ้นจากกำเนิดของสัตว์ที่ต้องเลื่อยคลานไปได้” คิดดูแล้วรู้สึกอเนกอนาใจ นางนาค-กัญญาที่ห้อมล้อมอยู่ สังเกตเห็นพญานาคราชเริ่มเบื่อหน่ายเกิดวิปัสสนาขึ้นในใจจึงพากันประดับกายงดงามด้วยทิพยอาภรณ์ แล้วเรียงบ่าพ้อนรำดัดลีลาเป่าด้วยทิพยดนตรีขับกล่อม บำเรอพญานาคราช ให้เพลิดเพลินรื่นเริงสำราญใจ ให้คลายกังวล ลืมความกลัดกลุ้มใจไปได้บ้าง

ในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกานั้น เป็นธรรมเนียมว่า ทุกๆ กึ่งเดือน ทำวรมหาราชทั้งสี่พร้อมทั้งบริวาร ต้องพากันไปเฝ้าพระอินทร์ ผู้ปกครองสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ พระอินทร์นั้นมิอานุภาพแผ่ครอบคลุมไปถึงสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา ถ้าเปรียบสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา ก็เป็นเหมือนประเทศราชของชั้นดาวดึงส์

ฉะนั้น พญาปฐวิทนาคราชจึงต้องติดตามท้าววิรูปักษ์ ผู้เป็นหนึ่งในมหาราชทั้งสี่ ที่ปกครองเหล่านาคทั้งหลายไปเข้าเฝ้าพระอินทร์ด้วย เมื่อปฐวิทนาคราชขึ้นไปบนสวรรค์ชั้น

เปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยบุญบารมี

๑๕๔

ดาวดิงส์เกิดความตื่นตาตื่นใจ เห็นทิพยสมบัติอันประณีตที่ยิ่งกว่านาคพิภพหลายเท่าตัว อยากเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ อยากพ้นจากอัฐภาพของตน

เมื่อเข้าเฝ้าพระอินทร์แล้ว ก็กลับสู่นาคพิภพ เตรียมตัวเตรียมใจที่จะทำความดีเพิ่มเติมบุญกุศล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอัฐภาพให้ประณีตยิ่งขึ้น ได้ชำระกายวาจาใจให้สะอาดบริสุทธิ์ด้วยศีลและประพฤติธรรม แล้วเนรมิตกายให้เป็นมาณพหนุ่ม ขึ้นมายังโลกมนุษย์ เพื่อเข้าเฝ้าสมเด็จพระปฐมุตตรพุทธเจ้า

กราบทูลว่า “ข้าพระองค์เป็นผู้ยากมาจากนาคพิภพ ขออาราธนาพระลัมมาลัมพุทธเจ้าพร้อมด้วยหมู่ภิกษุสงฆ์ ได้เสด็จไปโปรดพวกข้าพระองค์และหมู่ญาติ ยังดินแดนแห่งนาคพิภพด้วยเถิด พระเจ้าข้า” พระพุทธองค์ทรงรับอาราธนา

พญานาคดีใจเป็นที่สุด รีบกลับไปยังนาคพิภพ ตระเตรียมเครื่องสักการบูชา เนรมิตนาคสถานให้เป็นประดุจทิพยพิมานบนดาวดิงส์ เตรียมรองรับการเสด็จมาของพระลัมมาลัมพุทธเจ้า ครั้นรุ่งอรุณอาทิตย์อุทัยได้รอรับเสด็จพระพุทธองค์บนกระแสดินธุ์ที่ปากทางเข้านาคพิภพ

พระลัมมาลัมพุทธเจ้า พร้อมด้วยพระอรหันตชีนาสพผู้ทรงอภิญญา ได้เหาะมาทางอากาศ ในชั่วเวลาเพียงแค่บัดนี้

เปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยบุญบารมี

๑๕๕

มือเดียวก็มาถึงปากทางนาคพิภพ ภาพของพระสงฆ์สาวกใน
ผ้ากาสาวพัสตร์งดงามเรียงรอง เรียงกันเป็นระเบียบทิวแถว
ยังใจของพญานาคให้เบิกบานเลื่อมใสยิ่งนัก จากนั้นพญานาค
ได้นำพระพุทธรองค์เสด็จลงสู่นาคพิภพ ได้ทำการปฏิสังขาร
พร้อมจัดแจงถวายมหาทานอันโอฬารตระการตา ด้วยอานุภาพ
แห่งตนและนาคบริษัทชั้นผู้ใหญ่

ในขณะที่หมู่สงฆ์กำลังฉันภัตตาหารอยู่นั้น ตนเกิดนึก
ปลื้มปิติในผลทาน ไคร่อยากเป็นเหมือนพระอริยสาวกผู้ถึง
พร้อมด้วยวิชาและจรณะ ประารถนาการบรรลุมรรคผลนิพพาน
ในอนาคตกาล จนลิ้มสวรค์ชั้นดาวดึงส์ พญานาคได้สร้าง
มหาทานบารมีถึง ๗ วัน ติดต่อกันในนาคพิภพ ด้วยมหาปิติใน
ครั้งนั้น ครั้นละอัสภาพแล้ว ได้บังเกิดเป็นเทพบุตรผู้มีอานุภาพ
ยิ่งใหญ่ในสุคติโลกสวรรค์ และวนเวียนอยู่ในสุคติภูมิ คือสวรรค์
และมนุษย์อีกยาวนาน

จวบจนกาลล่วงมาถึงสมัยของพระกัศสปสัมมาสัมพุทธเจ้า
ได้มาบังเกิดเป็นพระราชโอรสของพระเจ้ากิกิราช เมื่อทรง
เจริญวัยได้รับการสถาปนาให้ดำรงตำแหน่งที่พระมหาอุปราช
ฝ่ายหน้า ทรงมีพระกนิษฐภคินี ๗ พระองค์ ล้วนรูปร่าง และมี
น้ำพระทัยเลื่อมใสในบวรพระพุทธศาสนาพระกนิษฐภคินีเหล่านั้น

เปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยบุญบารมี

๑๕๖

ต่างพากันสละทรัพย์ส่วนพระองค์ สร้างมหาวิหารไว้ใน
พระพุทธรศาสนา ๗ แห่ง

วันหนึ่ง พระมหาอุปราชเกิดดำริว่า “พระน้องนางทั้ง ๗
ได้สร้างมหาวิหารถวายแด่สงฆ์ เราเป็นถึงมหาอุปราชฝ่ายหน้า
มีอำนาจใหญ่ในแผ่นดิน เราจะให้คนสร้างมหาวิหารสัก ๕๐๐
หลังถวายสงฆ์บ้าง” ดำริแล้วจึงลงมือทำทันที พระมหาอุปราช
ได้สละทรัพย์ส่วนพระองค์สร้างมหาวิหาร ๕๐๐ หลัง ทำการ
ฉลองอย่างมโหฬาร ได้ถวายไว้ในศาสนาของพระกัสสปสัมมา-
สัมพุทธเจ้า และทรงอุทิศสำหรับบำเพ็ญมหาทานบารมี สังสม
พระราชกุศลจนตลอดพระชนมายุ เมื่อจุติจากอัตภาพนั้นได้ไป
บังเกิดในสุคติโลกสวรรค์อีก

จวบจนมาถึงยุคสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา
ท่านได้มาบังเกิดเป็นหน่อเนื้อเชื้อกษัตริย์ได้ออกบวชตั้งแต่เยาว์วัย
ไม่นานนักได้บรรลุธรรม เป็นพระอรหันต์รูปหนึ่งในพระพุทธร-
ศาสนา สมกับที่ได้ทุ่มเทสร้างมหาทานบารมี และเปลี่ยนวิถี
ชีวิตของตน จากพญานาคผู้อภัพ ที่ไม่อาจบรรลุมรรคผล
นิพพานได้ มาเป็นพระอรหันต์ผู้เลิศสมบูรณ์ด้วยวิชาและจรณะ
เพราะด้วยปัญญาและบุญฐานุภาพ ในการสร้างบารมีภายใต้
ร่มเงาบรรพพระพุทธศาสนา

เปลี่ยนวิถีชีวิตด้วยบุญบารมี

๑๕๓

ข้อคิดที่ได้ คือ ชีวิตอยู่ที่เราจะเลือกเป็น เพราะเราเป็นเจ้าของชีวิต อยากเกิดเป็นอะไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับใจเราปรารถนา ถ้ามีบุญมากพอ จะเป็นอะไรก็ได้ บุญบันดาลให้เราได้มีได้เป็น ได้สำเร็จสมปรารถนาในทุกสิ่ง ทั้งสมบัติอันเลิศในเมืองมนุษย์ ทิพยสมบัติอันเลิศในสุคติโลกสวรรค์ แม้กระทั่งโลกุตตรสมบัติอันเลิศในนิพพาน เราจะได้บรรลุมรรคผลนิพพานสมความปรารถนากันทุกคน ด้วยอานุภาพแห่งบุญที่เราได้สั่งสมไว้อย่างดีแล้ว ให้ตั้งใจสั่งสมบุญให้เต็มที่ เรามีเวลาเหลืออยู่ในโลกนี้ อย่างจำกัด อย่าได้ประมาท ปรโลกข้างหน้ายังเป็นทางสองแพร่งอยู่ จะไปสู่สุคติหรือทุคตินั้น ขึ้นอยู่กับเราในปัจจุบัน ฉะนั้นเลือกทำแต่ความดี ทำใจให้ผ่องใสไว้เสมอ

